

Resolució 141/2017, de 10 de maig

Número d'expedient de la reclamació: 56/2017.

Administració reclamada: Ajuntament de Lleida.

Informació reclamada: Accés a la base de dades municipal que conté el text íntegre dels decrets d'alcaldia i còpia de la relació de decrets des de l'any 2006 en format d'arxiu electrònic reutilitzable.

Sentit de la resolució: Estimació parcial.

Resum: La petició d'accés il·limitat i indiscriminat a la base de dades municipal de decrets no pot ser atesa, perquè no permet que es protegeixin adequadament les dades personals sensibles que puguin contenir els esmentats decrets. El fet que, en l'actualitat, els regidors tinguin ja accés a la part d'aquesta base de dades que conté els decrets de la present legislatura no pot servir de precedent, perquè constitueix una pràctica difícilment compatible amb l'article 164.3.a TRLMRLC. Una alternativa plenament compatible amb aquest precepte que podria valorar l'Ajuntament seria la de crear una base de dades paral·lela de decrets on aquests fossin incorporats progressivament amb l'ocultació de les dades personals més sensibles. En canvi, s'ha d'estimar l'altre punt de la sol·licitud d'accés, el referit a la còpia de la relació de decrets emesos en el període 2006-2015. En aquest cas no es demana el text íntegre dels decrets, sinó només el resum o extracte que consta en el llibre registre de decrets municipals, resum molt breu on difícilment hi haurà dades personals sensibles. En els llistats que adjunta l'Ajuntament a tall d'exemple no consta cap d'aquestes dades personals sensibles. D'altra banda, l'accés per part dels electes locals a la relació de decrets és important a fi que puguin exercir les funcions de control i fiscalització, així com de gestió, que els corresponen, i que ha de poder comprendre també el coneixement ràpid i senzill dels decrets aprovats en mandats anteriors. Pel que fa al format de lliurament de la informació, no hi ha cap obstacle en el de PDF cercable de què disposa l'Ajuntament i que sol·licita el grup municipal reclamant.

Paraules clau: Ajuntament. Electes locals. Decrets d'alcaldia. Límits. Dades personals. Dades especialment protegides. Bases de dades. Format.

Ponent: Oriol Mir Puigpelat.

Antecedents

1. El 13 de febrer de 2017 té entrada a la GAIP la Reclamació 56/2017, presentada pel Grup Municipal del Comú de Lleida a l'Ajuntament de Lleida contra la resposta donada per part d'aquest Ajuntament a la sol·licitud d'accés que s'indica a l'antecedent següent. A la reclamació es declina el procediment de mediació que ofereix la GAIP.
2. El 14 d'octubre de 2016 el grup municipal reclamant adreça un escrit a l'Ajuntament de Lleida en què li demana "còpia i accés als següents documents":

"Còpia de la relació de decrets de les anteriors legislatures des de l'any 2006 en format d'arxiu electrònic reutilitzable.

Accés a tots els decrets des del [cercador] i accés a tota la base documental de decrets sense límit de temps a través del Sharepoint habilitat a la xarxa corporativa per a la seva consulta per part dels grups municipals”.

La sol·licitud es fonamenta en la normativa de règim local reguladora del dret d'accés dels electes locals i en la normativa de transparència.

3. El 19 d'octubre de 2016 l'alcalde de Lleida dicta resolució per la qual es demana dictamen a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) sobre la sol·licitud i, “mentre no es disposi” d'aquest, es “denega [la] petició d'informació donat el volum d'aquesta (còpia de la relació de decrets dels anteriors mandats des de l'any 2006 i accés a tots els decrets sense límit de temps), així com la naturalesa de les dades personals que podria contenir, entre les quals n'hi ha d'especialment protegides, [i que] podria forçar el principi de qualitat de les dades (art. 4 de la [Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal –LOPD–])”.
4. L'APDCAT tramet el seu dictamen (Dictamen CNS 66/2016, disponible al seu web) a l'Ajuntament de Lleida el 9 de gener de 2017. El dictamen arriba a la conclusió següent:

“La normativa de protecció de dades no impedeix el lliurament a un regidor d'una còpia de la relació de decrets dictats per l'Ajuntament en anteriors legislatures des l'any 2006, en la qual consti un extracte del contingut d'aquests decrets incloent la identitat de les persones destinatàries, sense perjudici que hi hagi casos concrets en què l'Ajuntament valori la necessitat d'ometre determinada informació personal que per la seva naturalesa requereixi d'especial protecció i l'accés a la qual pugui resultar desproporcionat per a la finalitat de control i fiscalització atribuïda als membres de la corporació, en un format adequat per a poder assolir aquesta finalitat.

L'accés directe i indiscriminat al text íntegre de tots els documents (resolucions o decrets) dictats, sense cap limitació temporal, no permetria a l'Ajuntament fer una ponderació adequada per tal de valorar la conveniència de facilitar als regidors la informació personal continguda en els documents, tasca que caldria fer en aplicació del principi de qualitat de les dades (article 4 LOPD)”.

5. En no dictar-se cap nova resolució després de l'emissió del dictamen de l'APDCAT, ni lliurar-se la informació sol·licitada, el 7 de febrer de 2017 el grup municipal presenta la reclamació davant la GAIP, que té entrada al registre d'aquesta Comissió, com s'ha dit, el 13 de febrer. La reclamació conté la fonamentació següent:

“Es va demanar aquesta informació a data de 14 d'octubre de 2016 amb la voluntat d'exercir la fiscalització i control pertinent com a grup municipal a l'oposició a l'Ajuntament de Lleida, i a l'empara de l'article 14 del [Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el

Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals (ROF)]. El 19 d'octubre, per decret d'alcaldia es va demanar un dictamen al respecte a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i es va denegar accés a la informació sol·licitada en tant no es disposés d'aquest dictamen. El dia 9 de gener de 2017 la ACPD va emetre el dit dictamen en els següents termes:

[A continuació es transcriu el primer dels dos paràgrafs de la conclusió de l'esmentat dictamen, que s'han reproduït a l'antecedent anterior].

Malgrat [que] el dictamen de la ACPD es va emetre el 9 de gener, l'Ajuntament de Lleida va mantenir silenci durant tot el més de gener, i en resposta a la petició directa formulada en ple municipal del 27 de gener, de la relació de decrets en base al que disposa el dit dictamen, l'Alcalde de la corporació es va negar a trametre dita informació adduint que era de màxima complexitat i un enorme volum de feina donar compliment a la petició d'informació formulada.

Ens consta que la informació demanada (la relació dels decrets d'alcaldia) ja ha estat tractada per l'Ajuntament i obra en poder d'altres grups municipals de la corporació des de fa anys, com a normal desenvolupament de la seva tasca d'oposició durant [diverses] legislatures. Aquest fet deixa palès la inexistència de dades «que per la seva naturalesa requereixi[n] d'especial protecció», ja que si no fos així no s'hagués pogut lliurar a altres regidors en el passat. El fet que aquestes relacions de decrets d'anys anteriors ja [es trobin a disposició dels] regidors de mandats anteriors la converteix en informació pública, segons la definició de l'article 2, apartat b) de la [Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG)].

A data de 7 de febrer encara no hem obtingut cap resposta ni s'ha tramés la informació. Entenem que la voluntat de l'equip de govern municipal no és altra que la d'entorpir la tasca de fiscalització i control d'aquest grup municipal emparada per l'article 22.2.a de la [Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LBRL)]. Per aquest motiu demanem empara a la GAIP per tal que es faci efectiva la cessió de la documentació requerida en els termes que indica el dictamen de la Autoritat Catalana de Protecció de Dades".

6. El 21 de febrer de 2017 la GAIP comunica al grup municipal reclamant l'admissió a tràmit de la reclamació. El 22 de febrer de 2017, la GAIP comunica la presentació de la reclamació a l'Ajuntament de Lleida i li demana l'expedient, així com un informe jurídic sobre aquesta.
7. El 8 de març de 2017 l'Ajuntament de Lleida sol·licita a la GAIP una ampliació del termini d'emissió dels informes a l'empara de l'article 32 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC). El 10 de març la GAIP comunica a l'Ajuntament una ampliació de cinc dies de l'esmentat termini.

8. El 24 de març de 2017 la GAIP rep l'expedient i l'informe de l'Ajuntament de Lleida, signat pel seu alcalde. En aquest informe es considera que la Resolució d'alcaldia de 19 d'octubre de 2016 ja va denegar l'accés a la informació sol·licitada, i s'afirma que "aquesta resolució no ha estat impugnada ni per via administrativa, ni per via judicial". L'informe també considera que el dictamen de l'APDCAT, que es transcriu parcialment, no permet donar accés indiscriminat a la base de dades de decrets del municipi, i que els requeriments que aquesta Autoritat posa al lliurament de la relació de decrets són –a la vista del gran nombre de decrets sol·licitats– impossibles de complir amb els mitjans de què disposa l'Ajuntament, a banda d'impedir el lliurament en el format electrònic reutilitzable sol·licitat. En les paraules de l'informe:

"QUART. Per tal que la GAIP tingui dimensió del gran volum de la informació a la qual el regidor sol·licita l'accés i de tot el que comporta, us puc dir que:

a) El nombre de decrets des de l'any 2006 fins a l'actualitat està al voltant de noranta-tres mil (93.000). D'aquests, la majoria estan introduïts en l'aplicatiu informàtic (sharepoint), però al voltant d'uns catorze mil (14.000) encara no hi són, donat que no s'ha completat tot el procés de digitalització d'aquesta documentació, atès que ni s'ha disposat dels recursos humans necessaris, ni dels econòmics per assumir aquest projecte.

b) Pel que fa a les relacions de decrets dictats per l'Ajuntament (llibre de decrets) el volum de la informació des de l'any 2006 fins a l'actualitat es troba continguda en aproximadament nou mil (9.000) fulls de paper.

CINQUÈ. Sempre ha estat voluntat d'aquesta Alcaldia posar a disposició de tots els regidors de la corporació la informació que sol·liciten, d'acord amb el que estableix l'ordenament jurídic, tenint molta cura, especialment, en tot el que fa referència a la protecció de dades de caràcter personal i en aquest cas concret, en els termes que estableix el dictamen emès per l'APDCAT.

Per la qual cosa, respecte a l'accés del regidor a la relació de decrets dictats en anteriors mandats des de l'any 2006, la posada a disposició d'aquesta informació, amb els requeriments establerts en l'esmentat dictamen, i amb la garantia de l'adequada protecció de les dades personals que contenen, no és automàtica i requereix de tasques d'anàlisi, valoració i ponderació que no poden ser generals, sinó que necessiten un alt nivell de concreció, fins arribar a la possibilitat d'haver de donar la informació de forma anonimitzada, la qual cosa implica arribar a l'anàlisi de manera raonablement individualitzada dels 9.000 fulls que contenen la relació dels decrets de tots els anys sol·licitats pel regidor. Això implica una dedicació en temps i en recursos humans dels quals no es disposa en aquests moments, al marge del cost econòmic que per a l'ajuntament suposa la dedicació de personal a aquesta tasca.

Pel que fa a l'accés indiscriminat i directe al text íntegre de tots els decrets dictats sense cap limitació temporal, tal com diu l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades no permet a l'Ajuntament fer una ponderació de la informació continguda, per tal de valorar la conveniència de facilitar als regidors la informació personal que hi ha en aquests documents. Només cal pensar [en] la quantitat i la diversitat de dades personals de tot tipus que poden contenir les 93.000 resolucions dictades des de l'any 2006 fins a l'actualitat. Per la qual cosa, d'acord amb el que s'estableix en l'esmentat dictamen de l'APDCAT, seria necessari que el regidor concretés o delimités l'àmbit d'actuacions o la matèria a la qual vol accedir.

SISÈ. [...] segons el que estableix l'esmentat dictamen, el lliurament de la còpia de la relació de decrets dels anteriors mandats des de l'any 2006 fins a l'actualitat, no es pot efectuar en format d'arxiu reutilitzable”.

9. El 27 de març la GAIP dona trasllat d'aquest informe al grup municipal reclamant. Aquest formula al·legacions el 20 d'abril de 2017, que poden ser resumides de la manera següent:

- El grup municipal no va impugnar la resolució inicial de 19 d'octubre de 2016 perquè “no cabia [...] interposar recurs atès que era provisional i condiciona[da] al resultat d'una petició de resolució formulada a la APDCAT i en aquest sentit vam restar a l'espera del [seu] dictamen”.
- Els regidors, en l'actualitat, ja tenen accés al text íntegre dels decrets d'alcaldia a través de l'esmentada base de dades, tot i que l'accés es troba limitat als decrets de l'actual legislatura. Donar-los accés als decrets de legislatures anteriors que els consta que existeixen en aquesta mateixa base de dades “requeriria només el canvi d'una senzilla configuració del servidor”.
- Els regidors, en l'actualitat, també tenen accés a la relació de decrets d'alcaldia. Els consta que aquesta relació de decrets es troba “actualment en arxius informàtics pdf reutilitzables (que permet fer recerques automàtiques per paraules clau o textos concrets) i que aquesta informació està bolcada als servidors municipals des d'on tenen accés, a través d'un 'shared-point', habilitat amb aquesta finalitat, els funcionaris autoritzats. El lliurament d'aquesta relació de decrets en paper imprès o en pdf escanejat impediria fer recerques en aquesta base documental i a la pràctica suposaria un entorpiment desproporcionat de la tasca de fiscalització dels regidors. No té sentit doncs esgrimir una tasca d'elaboració de la informació desproporcionada per impedir l'accés als regidors a la relació de decrets sol·licitada”.
- “Mai ha estat voluntat d'aquest regidor obligar a un tractament massiu d'informació per part dels funcionaris de l'Ajuntament ni obligar a una càrrega de treball excessiva tal que impedeixi o interfereixi el normal funcionament de l'ens local. En aquest sentit sempre hem tingut cura de formular la petició d'informació tenint en compte solucions senzilles

tècnicament, com la còpia de fitxers informàtics existents o canvis de configuracions d'accés a fons documentals ja preexistents”.

- “Cal recordar l’obligatorietat que tenim els regidors de salvaguardar la confidencialitat de les dades de caràcter personal a les que tenim accés, i que en cap moment s’ha pretès que aquesta petició d’informació se circumscriu fora d’aquesta obligatorietat inherent als regidors”.
 - En relació amb el principi de qualitat de les dades de l’article 4 LOPD, “la finalitat per la qual han estat recollides les dades personals existents als dictàmens i actes administratius del consistori també inclou, entre altres, la de control i fiscalització d’aquests mateixos actes administratius per part de l’oposició”.
10. El 21 d’abril de 2017 la GAIP tramet les al·legacions del grup municipal reclamant a l’Ajuntament de Lleida, que hi dona resposta mitjançant un escrit del seu alcalde tramès a la GAIP el 2 de maig de 2017. En aquest escrit es reiteren els arguments emprats a l’informe emès sobre la reclamació (antecedent 8) i s’afegeixen, entre d’altres, les consideracions següents:
- “La relació de decrets pot contenir informació personal de diferent naturalesa, que afecti a la intimitat personal o familiar o bé que necessita especial protecció (resolucions sancionadores sobre tinença i consum de drogues, violència de gènere, menors d’edat, persones amb discapacitat, etc.). En aquest sentit analitzant la relació de decrets de l’any 2016 ens trobem que del total de les 8.945 resolucions que es van dictar en aquest any, 1.695 (18,95%) corresponen a Seguretat Ciutadana, és a dir, a procediments sancionadors que es refereixen majoritàriament a persones físiques i que sempre contenen dades personals objecte d’especial protecció.
- L’anonimització de les relacions de decrets dictats en anteriors mandats a l’actual no està efectuada i caldria fer-la de forma manual. Això implicaria revisar full a full, totes les relacions dels anys que sol·licita l’accés el regidor i que contenen aproximadament uns 83.800 decrets. Us adjuntem, a tall d’exemple, un d’aquests fulls de la relació que correspon a l’any 2015 i que no està anonimitzada. Podeu comprovar que hem esborrat de forma manual les dades personals que contenia, moltes d’elles relatives a expedients sancionadors (Annex 1).
- L’exclusió de blocs de decrets d’unitats administratives complertes de la relació es pot fer de manera automàtica, però l’anonimització de les dades personals que contenen, si es donés un accés indiscriminat, s’hauria de fer, forçosament, de forma manual.
- Igualment, us adjuntem una relació actual, any 2016, en la qual podeu comprovar que les dades personals d’aquestes relacions ja estan anonimitzades (Annex 2)”.
- “L’accés a tots els decrets des del [cercador] i a tota la base documental sense límit de temps, a través del sharepoint, pot comportar l’accés a informació addicional continguda en

l'exposició de motius de les diferents resolucions, que a la vegada pot incloure, també, informació que afecti a la intimitat personal i que no es considera necessària per a les funcions encomanades als regidors de control i fiscalització”.

- “Aquest estudi i anàlisi de les dades que contenen els decrets i el llibre de decrets ens fa plantejar-nos si l'accés actual a aquesta informació requereix d'algun protocol específic, en els casos de dades que necessiten una especial protecció, com és el cas de les que contenen les resolucions de seguretat ciutadana, serveis personals, etc.”
- “Per tot l'esmentat anteriorment, entenem que l'Ajuntament de Lleida ha de facilitar l'accés a la informació que demana el regidor en les condicions i la forma que estableix l'APDCAT en el seu dictamen i així garantir l'adequada protecció de la gran quantitat de dades personals que contenen els 93.000 decrets als quals es demana accés”.

Fonaments jurídics

1. Admissibilitat de la reclamació i competència de la GAIP

El fet que la reclamació tingui el seu origen en una sol·licitud d'accés a informació d'un grup municipal formulada a l'empara de la normativa de règim local, que no contempla expressament la possibilitat de reclamar davant òrgans de garantia com la GAIP, no impedeix que aquesta sigui competent per conèixer-la.

Com aquesta Comissió ha assenyalat en reiterades ocasions (entre d'altres, amb major deteniment, a les seves resolucions relatives a les Reclamacions 4/2016, 22/2016, 23/2016, 28/2016 i 34/2016), el règim d'accés dels càrrecs electes locals a la informació de l'ens local respectiu constitueix un supòsit de “règim d'accés especial” als efectes de la disposició addicional primera, apartat segon, de l'LTAIPBG i, com a tal, es regeix per la seva normativa específica (article 77 LBRL, articles 14 a 16 del ROF i, a Catalunya, l'article 164 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya –TRLMRLC–) i, supletòriament, per l'LTAIPBG. Aquesta aplicació supletòria de l'LTAIPBG comporta que els càrrecs electes locals disposin també del mecanisme de reclamació davant la GAIP que aquesta llei reconeix en general a la ciutadania. L'Ajuntament de Lleida no ho qüestiona en cap moment.

Tampoc no constitueix una causa d'inadmissió el fet que la reclamació es presenti havent transcorregut més d'un mes des de la Resolució de l'alcalde de 19 d'octubre de 2016. Tot i que l'article 42.1 LTAIPBG estableix que les reclamacions davant la GAIP “s'han d'interposar en el termini d'un mes a comptar de la notificació de la resolució”, el cert és que l'esmentada resolució d'alcaldia, pel seu contingut, sembla més un acte de tràmit (que ordena la petició de dictamen de l'APDCAT i nega l'accés mentre no es disposi d'aquest) que una resolució de la sol·licitud presentada. Potser per això, no conté el peu de recurs que requereix tota resolució desestimatòria del dret d'accés, de

manera que el termini per impugnar-la quedaria, en tot cas, obert, d'acord amb l'article 40.3 LPAC. L'Ajuntament de Lleida tampoc no al·lega expressament aquest motiu d'inadmissió, per molt que afirmi que aquesta resolució d'alcaldia "no ha estat impugnada ni per via administrativa, ni per via judicial".

2. El límit de la protecció de dades personals i les dificultats materials de la seva garantia

Com es desprèn dels antecedents, el grup municipal reclamant demana poder accedir a tots els decrets o resolucions d'alcaldia de l'Ajuntament de Lleida dictats des de l'any 2006. Amb aquesta finalitat, demana poder accedir "sense límit de temps" a la base de dades municipal que conté el text íntegre d'aquests decrets. També demana còpia "en format d'arxiu electrònic reutilitzable" de la "relació de decrets de les anteriors legislatures des de l'any 2006", és a dir, del resum o extracte dels decrets que es conté en el llibre registre de decrets municipals. De les al·legacions presentades pel grup municipal reclamant durant la tramitació de la reclamació i de la resposta que hi dona l'Ajuntament (antecedents 9 i 10) es desprèn que, en l'actualitat, els regidors ja tenen accés al text íntegre dels decrets i a la relació de decrets de la present legislatura. Es demana, així, poder accedir a la totalitat dels decrets de l'esmentada base de dades, i no només a la part on es troben els de l'actual legislatura, i obtenir la relació de decrets dels anys anteriors en el format d'arxiu electrònic PDF cercable de què ja disposen els serveis municipals; aquest format de PDF cercable (aquell que no té format d'imatge i en què es poden fer cerques d'informació) és el que el grup municipal entén per "format d'arxiu electrònic reutilitzable".

La petició d'accés il·limitat i indiscriminat a la base de dades municipal de decrets no pot ser atesa, perquè no permet que es protegeixin adequadament les dades personals que puguin contenir els esmentats decrets. Com aquesta Comissió ha subratllat en nombroses ocasions, el dret d'accés dels electes locals és molt ampli i els permet accedir a una gran quantitat de dades personals, per tal que puguin desenvolupar adequadament la funció de control i fiscalització dels òrgans de govern municipal que els reconeix la normativa de règim local (articles 22.2.a LBRL i 52.2.a TRLMRLC). Tanmateix, aquest accés a dades personals no és il·limitat. L'article 164.3.a TRLMRLC exclou l'accés pels electes locals a dades personals que tinguin la condició d'íntimes, com podrien ser la majoria de les dades especialment protegides previstes a l'article 7 LOPD (les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual). I és molt probable que hi hagi dades d'aquesta mena en el text íntegre dels 93.000 decrets que, segons l'Ajuntament, s'han dictat des de l'any 2006 (p. ex., en resolucions relatives a serveis socials, a sancions per consum de drogues en la via pública o a baixes mèdiques del personal). L'accés indiscriminat a la base de dades que conté els decrets no permet ocultar aquestes dades personals sensibles i no resulta, per tant, admissible. A la mateixa conclusió arriba l'APDCAT en el dictamen emès a petició de l'Ajuntament (antecedent 4), en considerar que l'accés directe i indiscriminat al text íntegre dels documents

impedeix que l'Ajuntament dugui a terme la ponderació requerida pel principi de qualitat de les dades (article 4 LOPD).

El fet que, en l'actualitat, els regidors tinguin ja accés a la part d'aquesta base de dades que conté els decrets de la present legislatura no pot servir de precedent, perquè constitueix una pràctica difícilment compatible amb l'esmentat article 164.3.a TRLMRLC. Una alternativa plenament compatible amb aquest precepte que podria valorar l'Ajuntament seria la de crear una base de dades paral·lela de decrets on aquests fossin incorporats progressivament amb l'ocultació de les dades personals més sensibles. Els electes locals podrien accedir sense limitacions ni necessitat de sol·licitud prèvia a aquesta base de dades i sol·licitar l'accés al text íntegre dels decrets concrets quan consideressin que s'ha ocultat una dada personal que els resulta necessari conèixer per a l'exercici de les seves funcions de gestió, control i fiscalització. L'ocultació no hauria de comprendre en tot cas les dades personals sotmeses a publicitat activa contingudes en un gran nombre de decrets d'alcaldia (sobre nomenaments de personal, adjudicació de contractes, atorgament de subvencions per motius diversos de la vulnerabilitat social, etc.).

En canvi, s'ha d'estimar l'altre punt de la sol·licitud d'accés, el referit a la còpia de la relació de decrets emesos en el període 2006-2015. En aquest cas no es demana el text íntegre dels decrets, sinó només el resum o extracte que consta en el llibre registre de decrets municipals, resum molt breu –d'una sola frase, concisa– on difícilment hi haurà les dades personals sensibles a què s'acaba de fer referència. En els llistats que adjunta l'Ajuntament a tall d'exemple (antecedent 10) no consta cap d'aquestes dades personals sensibles. Tampoc en els llistats més extensos (51 pàgines) que aporta un altre grup municipal en una reclamació paral·lela contra l'Ajuntament de Lleida (Reclamació 48/2017), i que ofereixen una mostra representativa de les relacions de decrets a les quals es vol accedir. No ho són, en particular, els resums dels decrets relatius a expedients sancionadors, ja que es limiten a indicar la llei o ordenança suposadament infringida, sense especificar el precepte vulnerat ni la concreta conducta infractora que sí podria revelar, eventualment, aspectes de l'esfera íntima de les persones concernides (com p. ex. el consum de drogues en la via pública, que és només una d'entre les moltes infraccions tipificades per la legislació de protecció de la seguretat ciutadana). Com aquesta Comissió ja va assenyalar a la Resolució de 14 de setembre de 2016 sobre les Reclamacions 78/2016, 116/2016, 117/2016 i 118/2016 (acumulades), la mera informació sobre la imposició de sancions administratives, sense precisar la conducta infractora, no es pot considerar una informació íntima que quedi exclosa de l'accés dels electes locals en virtut de l'article 164.3.a TRLMRLC. No cal, per tant, que l'Ajuntament anonimitzi aquests resums de legislatures anteriors referits genèricament a expedients sancionadors, actuació que és la que més li preocupa des del punt de vista del volum de feina que podria representar (antecedent 10).

D'altra banda, l'accés pels electes locals a aquesta relació de decrets és important a fi que puguin exercir les funcions de control i fiscalització, així com de gestió, que els corresponen, i que ha de poder comprendre també el coneixement ràpid i senzill dels decrets aprovats en mandats anteriors.

Els decrets d'alcaldia són l'instrument bàsic d'exercici de les moltes competències que té atribuïdes l'alcalde i han de poder ser coneguts per tots els regidors, com assenyalen expressament els articles 16.1.c i 42 ROF. Tenint en compte que, com s'ha vist abans, no resulta possible accedir al text íntegre de tots ells, sembla necessari que els regidors puguin accedir almenys a la relació exhaustiva de tots els que s'han dictat, on consti un breu resum del seu contingut sense dades personals sensibles. L'accés a aquesta relació és l'única forma que tenen els regidors de conèixer la totalitat de les resolucions dictades per l'alcaldia –difícilment es pot controlar el que no se sap que existeix– i constitueix un requisit previ perquè puguin demanar l'accés al text íntegre d'aquelles que considerin necessari consultar. La relació exhaustiva de decrets, on aquests es trobin adequadament resumits, constitueix així un mecanisme idoni per conciliar el dret d'accés dels regidors i el dret a la protecció de dades de les persones físiques que hi puguin constar. Pel que fa al període sol·licitat (2006-2015), tot i ser ampli, abasta un lapse temporal proper que encara pot tenir conseqüències polítiques i jurídiques en el moment actual.

En relació amb el format de lliurament de la informació, no hi ha cap obstacle en el de PDF cercable de què disposa l'Ajuntament i que sol·licita el grup municipal reclamant. Aquest format és especialment idoni perquè evita la realització de moltes fotocòpies –descarregant de feina els serveis municipals– i permet fer cerques dins del document, la qual cosa és important per facilitar el coneixement dels diferents tipus de decrets per part dels regidors, tenint en compte el nombre tan elevat de decrets considerats, i possibilitar l'exercici de les funcions de gestió, control i fiscalització que justifiquen l'accés. El dictamen emès per l'APDCAT (antecedent 4) no s'oposa al lliurament en aquest tipus de format, ja que les seves prevencions no es refereixen a un arxiu PDF com l'aquí considerat, sinó a un arxiu en format reutilitzable en els termes estrictes de la Llei 37/2007, de 16 de novembre, sobre reutilització de la informació del sector públic, que restringeix aquesta noció als arxius que es troben en un format llegible per màquina (articles 4.5, 5.2 i definició de l'apartat 3 de l'annex), format que l'APDCAT no considera necessari atès que la informació personal obtinguda no es podrà destinar a finalitats diverses de les que justifiquen l'accés, i que són les pròpies dels electes locals. El PDF no és un format llegible per màquina i, quan és cercable, constitueix un format perfectament "adequat per a la finalitat per a la qual es sol·licita (control i fiscalització) [l'accés]", com exigeix la pròpia APDCAT en el seu dictamen.

Per últim, convé recordar l'obligació de confidencialitat que imposa l'article 164.6 TRLMRLC als electes locals, obligació de la qual el grup municipal reclamant n'és plenament conscient (antecedent 9), i que afecta particularment a aquelles dades que queden excloses de l'accés de la ciutadania en general, com són les dades personals de les sancions imposades per l'Ajuntament (article 23 LTAIPBG).

3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió [GAIP] les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst per l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen pel cas d'incompliment.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 10 de maig de 2017, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 56/2017 i declarar el dret del grup municipal reclamant a que l'Ajuntament de Lleida li faciliti còpia de la relació de decrets d'alcaldia del període 2006-2015 en format PDF cercable.
2. Desestimar l'accés a la base de dades municipal que conté el text íntegre dels decrets d'alcaldia.
3. Requerir a l'Ajuntament de Lleida que, en el termini màxim de quinze dies des de la notificació d'aquesta Resolució, posi a disposició del grup municipal reclamant la informació indicada a l'apartat 1.
4. Requerir a l'Ajuntament de Lleida que informi la GAIP sobre el compliment d'aquesta Resolució tan bon punt es produeixi.
5. Convidar el grup municipal reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.

6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 56/2017 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 10 de maig de 2017

Elisabet Samarra i Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.